

पद २३८

(राग: झिंजोटी - ताल: धुमाळी)

बंगल्याखालुनी येतो जातो । किती अकडबाज नाजुक
मुखडा ॥१॥ नेत्रींची चमक बिजलीचा तुकडा । भलत्या ग मिषें
मजकडे पाहातो ॥१॥ आतां जा ग सखे तूं सत्वर जा । त्याचा
मार्ग धरा कोठें जातो तें पहा । त्याचें नांव काय कोण्याठायीं
राहतो ॥२॥ बहुत जन्मींचा सुकृत व्हावा । तरी असा सखा नेत्रीं
पहावा । माणिकप्रभुचा विरह न साहे तो ॥३॥